

ren om at redegøre for, om ministeren anser sine kommentarer til den anonyme henvendelse som korrekte og fyldestgørende, eller om han med baggrund i de ovennævnte besvarelser må erkende, at kommentarerne er mangelfulde eller vildledende.

Svar:

1. Lad mig slå fast med det samme, at proceduren i forbindelse med den foreslåede adgang til genoptagelse af Landsskatterettens kendelser vil være præcis som beskrevet i bemærkningerne til bestemmelsen og senere i mine svar til udvalget, herunder mine kommentarer til den anonyme henvendelse.

2. Proceduren går kort og godt ud på, at kompetencen til at træffe afgørelse om genoptagelse henlægges til Skatteministeriets departement.

Finder Departementet, at der er grundlag for at overveje genoptagelse af sagen, vil Departementet indhenté en indstilling fra Kammeradvokaten samt udtalelser fra Landskatteretten og Told- og Skattestyrelsen. På det grundlag vil Departementet herefter foretage en samlet vurdering af sagen.

3. Denne procedure svarer fuldstændig til den vurdering, der i dag foretages, når en sag anlægges ved domstolene mod Skatteministeriet, med den ene forskel, at skatteyder spares for at anlægge sagen ved domstolene.

Proceduren vil altså svare til den, der er fulgt i ministeriet i adskillige år – også under den tidligere regering.

4. Det ligger altså helt fast, at beslutningen om genoptagelse vil blive truffet af Skatteministeriets departement, og at sagerne som alt-overvejende udgangspunkt ikke vil blive forelagt mig.

På samme måde, som det er en fast og langvarig praksis, at beslutningerne i Skatteministeriets retssager træffes uden inddragelse af ministeren.

5. Når proceduren i forbindelse med beslutningen om genoptagelse såvel som i ministeriets retssager generelt er fastlagt på denne måde, er det fordi, at der vil være tale om en ren juridisk vurdering.

Jeg går ud fra, at dette ligeledes er begrundelsen for, at denne procedure også er fulgt af tidligere ministre.

6. Proceduren er altså, at Departementet, som jeg netop har beskrevet, træffer afgørelse om genoptagelse uden min inddragelse.

Men som alle afgørelser på ministeriets område træffes afgørelserne naturligvis under sædvanligt ministeransvar.

7. I de få tilfælde, hvor ministeriet kan forventes at træffe beslutning om at genoptage sagen, vil sagerne desuden have en sådan karakter, at de altid vil blive fulgt op af en kommentar fra ministeriet. Kommentaren vil tjene til, at ikke alene beslutningen om genoptagelse men også begrundelsen for denne beslutning bliver offentligt bekendt.

8. Proceduren i forbindelse med eventuel genoptagelse af en afgørelse fra Landsskatteretten vil – som jeg allerede har været inde på – svare til den vurdering, der foretages, når sagen anlægges ved domstolene.

Den procedure, der generelt følges i forbindelse med administrationen af retssagerne er derfor selvfølgelig relevant i forhold til det forslag, der nu ligger.

Jeg skal dog samtidig gøre opmærksom på, at de procedurer, der i dag følges – og som i øvrigt er de samme, som blev fulgt under den tidligere regering – ikke er helt de samme som de procedurer, der er beskrevet i svaret på udvalgets spørgsmål 37-39 vedrørende perioden 1987-92.

9. Det vil derfor efter min opfattelse give et langt mere klart billede af, hvad der ligger i forslaget, hvis vi koncentrerer os om, hvordan procedurerne er og hvordan de vil blive fastlagt for fremtiden frem for, hvordan de var før i tiden.

En procedure hvor Departementet uden min medvirken kan lukke en sag, inden den er anlagt ved domstolene, hvis det står klart, at Skatteministeriet ikke kan forvente at få medhold af domstolene.

Spørgsmål D:

Ministeren bedes redegøre for baggrunden for, at ministeren mere end 10 år efter, jf. svaret på spørgsmål 38 (I 175 – bilag 34), ønsker at hemmeligholde indstillingerne til den daværende skatteminister, når forløbet dengang har afgørende betydning for at vurdere rækkevidden af den bemyndigelse, som ministeren nu beder om i L 175, og er afgørende for at vurdere, om mini-